

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 20. Venit tibi. Christus Deus est, & thronus illius Règalis, sicut sol, ac regnum illius velut Dei: solu[m] & totaliter in nostru[m] commodum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

terat, & facultates vestras quibus familiae sumptus toleratis. Non potest hoc Rex excusare: si enim hoc ex se non habeat, sumendum est hoc illi à republica: tenetur etenim illa eius tueri maiestatem & tandem de illo dicitur: *solles sibi, castellanos sibi.* &c. Imo suadebit aequitas vt vos ipsi tribuatis, quo Rex sit sicut Regni statum conferret inolumen.

Hoc eo modo fiet, vt etiam beneficia quae facit, & illud quod ipse dabit, non poterit esse nisi ex eo ipso quod vos illi prius dederitis: & primo illi res publica quidquam largietur, quam ipse Republicae: & hoc tanto vetus est, quanto Rex fuerit nouiter institutus cuiusque potestas ac regnum minus stabilimum: tunc etenim omnia necesse est, vt ab his & illis recipiat ad decens maiestatis Regiae stabilimentum. Hoc necessarium dicitur in omnibus terrae Regibus, quorum regna conferuntur grauiumibus & tributa subditorum: ita vt omnes passim obmurmurent & conqueantur, quod illis est necessarium tribuendum, nec hoc Tyrannidem arguit: etenim ex actu, quo Regem illum creastis ius sibi vendicatis hinc & illa exigendi. *Hoc est ius Regis, qui imperantibus est vobis* nam de iure competit Regibus medijs deficientibus exactiones & paxdagia imponere iuxta oblatam necessitatem rei que consuetudinem, ad qua soluenda tenemini in consuetudine ex sententia Apostoli: *Cui tributum, tributum, cui vestigal, vestigal.* Conformiter de hoc iure illi Saluatoris: *Reddite quae sunt Caesaris, Caesar.*

3. 20. Venit tibi, Christus Deus est, & thronus illius Regalis sicut sol, ac regnum illius velut Dies: sicut & totaliter in nostrum committam.

¶ Si sunt Reges terrae, nam eorum maiestas solidatur, & consistit in eo quod sibi somnari: & hic maiori praesulget dignitate, & maiestate illustriori, qui plura sibi assumit, & cui maiori liberalitate regna profundunt vectigalia, paxdagia naua, exactiones, & exercitus, & obsequia. Porro Rex hic venit tibi non venit vt tibi capiat quod tuum est avarus & pauper: sed vt tibi deo quidquid suum habet diues & liberatus non veniat tibi terrae diuitias sumpturus, sed sua largiatur caelestes. Non vt illi vitijs subuenias corporalibus, quibus mundi conquirat finitimitates, sed daturus tibi suas spirituales adeo potentes, vt illis tibi compares regna Dei semper. *Simon. Lact. de la Nuxa, Tom. IV.*

piterna: Non auferet tibi pacem, non vinum, quo vitam sibi conferret, sed largiturus est corpus suum & sanguinem sub accidentibus panis & vini, vt vitam suam tibi tribuat interminabilem. Non ideo vt vitam tuam pro illius immunitate discrimini exponas, sed moriturus, ipse vt vitam tibi tribuat immortalē. *Nobis datus, nobis natus, canit Ecclesia: paruulus natus est nobis, sic nobis loquitur Propheta Isaias. Natus est vobis Saluator, ita proclamauerunt Angeli.*

Quam graphicè nobis regem hunc describit David. *Misericordias Domini in aeternum cantabo:* nam ad litteram de illo loquitur, & promittens illum Pater aeternus mundo, sic ait. *Thronus eius sicut sol in conspectu meo.* Ecce Thronus sedesque Regis sicut sol in oculis meis. Solapè dicitur Rex omnis naturae creaturae quem vt talem Deus Thronus fixit in caelo. Quale est hoc solis regnum? qua eius soli ratione regnat in mundo? nunquid sibi sumit quod bonum est in creatoris, super quas radios potestatis suae, splendoris, calorisque diffundit: nequaquam; sed illis tribuendo quodquid in illis bonum inuenitur. Luna impertit pulchritudinè stellis lucem, terrae virtutem producenti in absconditis venis suis aurum, argentum, & aliaque metalla, campis fecunditatem, herbas planatque germinandi, arboribus vitam vigoremque communicat fructus proferendi, aquis pisces animandi, floribus vt venustissimi prodeat: itaque nihil nec atomum quidem ab his sibi mutiat creaturis, nullamque nouimus, quae non ab eo recipit id omne quantum in se continet bonum: Hoc enim ex ore Davidis intelligimus. *Non est qui se abscondat à calore eius.* Talis est hic Rex eminensissimus, & haec regni illius est gloria: *Ego claritatem ab hominibus non accipio.* Etenim non recipit ille lucem, non aliquam sibi perfectionem, nec rem aliquam alicuius pretij pro regno suo aut hinc quae ad illud spectant, sed ipse omnibus largitur quidquid boni, venusti, gratique possident. Angelis tribuit lucem, Patriarchis fidem, Prophetis spem, Charitatem Apostolis, fortitudinem Martyribus, sapientiam doctoribus, confessoribus gratiam, virginibus munditiam, & penitentibus indulgentiam. *Omnia per ipsum & in ipso constant* (tellem inuoco Apollolum; *sive in caelis sive in terra.* Itaque nihil est boni quod aliquis in regno illius habeat, quod non ab hoc sole diuino sit collatum sique participatum.

¶ Quam graphicè nobis regem hunc describit David. *Misericordias Domini in aeternum cantabo:* nam ad litteram de illo loquitur, & promittens illum Pater aeternus mundo, sic ait. *Thronus eius sicut sol in conspectu meo.* Ecce Thronus sedesque Regis sicut sol in oculis meis. Solapè dicitur Rex omnis naturae creaturae quem vt talem Deus Thronus fixit in caelo. Quale est hoc solis regnum? qua eius soli ratione regnat in mundo? nunquid sibi sumit quod bonum est in creatoris, super quas radios potestatis suae, splendoris, calorisque diffundit: nequaquam; sed illis tribuendo quodquid in illis bonum inuenitur. Luna impertit pulchritudinè stellis lucem, terrae virtutem producenti in absconditis venis suis aurum, argentum, & aliaque metalla, campis fecunditatem, herbas planatque germinandi, arboribus vitam vigoremque communicat fructus proferendi, aquis pisces animandi, floribus vt venustissimi prodeat: itaque nihil nec atomum quidem ab his sibi mutiat creaturis, nullamque nouimus, quae non ab eo recipit id omne quantum in se continet bonum: Hoc enim ex ore Davidis intelligimus. *Non est qui se abscondat à calore eius.* Talis est hic Rex eminensissimus, & haec regni illius est gloria: *Ego claritatem ab hominibus non accipio.* Etenim non recipit ille lucem, non aliquam sibi perfectionem, nec rem aliquam alicuius pretij pro regno suo aut hinc quae ad illud spectant, sed ipse omnibus largitur quidquid boni, venusti, gratique possident. Angelis tribuit lucem, Patriarchis fidem, Prophetis spem, Charitatem Apostolis, fortitudinem Martyribus, sapientiam doctoribus, confessoribus gratiam, virginibus munditiam, & penitentibus indulgentiam. *Omnia per ipsum & in ipso constant* (tellem inuoco Apollolum; *sive in caelis sive in terra.* Itaque nihil est boni quod aliquis in regno illius habeat, quod non ab hoc sole diuino sit collatum sique participatum.

Hoc eximius ille Theologiae Doctor D. Ioa. exposuit aduentum huius Regis vobis enarrans. Ne verearis quod veniat ablaturus quae tua sunt, & quae illi daturum, quod in te possidet bonum.

Ps. 88. 39.

11.

Collo. 2.

Ps. 88. 6.

10a. 5. 41.

Collo. 2.

ve ipso ille potatur: imo vero plenus opibus venit caelestibus, utpote D. et filius, tantaque est hominis solis divini plenitudo, ut nihil ipse recipiens a creaturis suis, veniat eo modo illas ditaturus, ut quodcumque quaerit eorum bonum possidet, a perfectissimo & excellentissimo usque ad minus in ultimatione, totum eius sit ascribendum liberalitati ipsius audiamus: *Vidimus enim plenum gratiae & veritatis, de cuius plenitudine nos omnes accepimus, gratiam pro gratia: a prima usque ad ultimam.* Pende an non bene dixerit: *Thronus eius sicut sol in conspectu meo.* Et Metaphorâ hanc

III. Deus in operatio-
ne sua soli con-
fertur.
Apostolus
19.

statueris velut Regem cuiusdam civitatis cyne stallinæ suæ Adamantibus constructæ, qualem vidit idem Apostolus Ioan. Quid esset, quarto, regnare solem super illos? an ipse ab illis suam mutaret lucem, divitias, & pulchritudinem: nequaquam, sed ipse illis suam communicaret. Primo: ipse est, qui dedit illis esse amantes: nam ex terra sua tantum erant communis. Secundo: super illos radians, singulis daret esse quoddam Solis participatum, ut singuli ipse sol esse viderentur. Tercio: ipse esset: qui non vulgarem tribueret venustatem & pulchritudinem illis omnibus partibus, & a. gulis si haberent. Itaque quantum illi bonum in se & in omnibus partibus suis haberent ab ipso sole procederet. Hoc est regnare Deum in animabus in illis residere, ut sol residet in adamantibus. Iam non ab eis bonum, sed tribuens & efficiens quidquid in illis est: primo tribuens eis esse

2. Pet. 1. 4. quoddam gratiae divinum, quod, docente D. Petro, divinae quædam est participatio naturæ, & secundo: locupletando, pulchras reddendo omnes earum partes: vivâ hinc intellectum, spe & Charitate voluntatem, omnes potentias donis proximis & caelestibus: Tandem Deum se ipsum bona sua donaque conferendo anima: *Veni tibi.* Tali modo esse Regem Deo propriissime convenit: unde dicente hoc Propheta de ipso, consequenter asserit atque eum esse Deum: *Qua ratione in suo regno, Deus regnat: qualiter cum illo agit?*

IV. Exprimi
hoc doctè
Apostolus.

Notissima est Apostoli doctrina scribentis ad Corinthios, ubi declarat quale sit regnum Dei, quod Christus venerit regnum sibi lucraturus, in quo Deus perfecte regnet: hoc autem dicimus esse S. S. Regnum: hoc obrinuit & de manibus ac potestate Diaboli vendicavit, quod ipsum conquiret & stabiliet, virtute passionis suæ ac mortis quamdiu mundus est durus. Quando vero fi-

nem, hic accipiet iudicaturus veniet, & totum hoc regnum electorum suorum congregabit, atque eum illis omnibus altiora exi penetrans offeret illud traditque Patri suo æterno. *Finis, cum tradiderit regnum Deo & Patri cum suaverit 1. 22. omnem principatum & potestatem. & virtutem, & c. ut sit Deus omnia in omnia.* Quo tempore mundus consistit, magnus hic Rex suum gubernat regnum, ministerio utens Angelorum, Archangelorum, potestatum, & virtutum: etenim illis præcipit per illa omnia subvenire quæ fidelibus suis sunt necessaria, & regni huius conservant conseruationi, per ipsos caelos movet, protegit provincias, conservat civitates, homines custodit, sed præsertim fideles, & graviori cura iustos & electos, quos illuminat & docet ministerio & infligatione Angelica. Quamobrem cecinit vates Regius: *Immitte Angelus Domini 1. 33. h. in circuitu timentium eum & eripiet eos.* Passim assumit prælatos superiores, Doctores & ministros: porro tunc temporis hæc omnia cessant

Christus igitur hęc erimò suo regno ascendens in caelum illud Patri suo æterno offeret traditque gloriosum *Cum tradiderit regnum Deo & Patri.* Non vulgare neque leuem continent hæc verba difficultate, quæ S. S. Patres varijs doctisque elegant tractatibus nominati autem D. Chryso. nec licet illis aunc immorari: sequamur tantum modo sensum quem ipsi declarant superficialiter: etenim nobis Apostolus Christum repræsentat cum illa gloriosa Societate ascendentem quam dicit regnum suum quod æterno Patri in hæc verba consecrabit. *Misisti me Pater mi in mundum ut generis humani regnum, conquiram gravi per Diabolum oppressum servitute: iam eius operatus sum redemptionem, iam illud conquisiui & prælio decertans legitimo victor obtinui in campo Calvarie, meritis passionis meæ & mortis in hinitis: Hic illud tibi dedico, ut tuum sit atque in eo regnes in æternum. Tunc regnabit Deus in hoc regno perfectissime. Iam regnat Deus in hac vita in animabus iustorum per gratiam, huius regnare illis esse tribuens participatum, eorum intellectum Deum illuminans, voluntatem inflammans, memoriam animæ excitans: sed perfecte plene & integrè non regnat: quia regnare Deum in anima, nihil est aliud, quam illi suæ divitias, thesuros imò seipsum communicare: illam in se atque in potentis suis cum spiritualibus tum corporalibus perfectam elaborare. Hoc perfecte tum & completè efficiet, uti futurus est omnia in omnibus. *Ps. 138. Deus omnia in omnibus.**

63
VI.
Christus
regni id
est ad
Patri ob-
fer.
Habetur
1. 3. Ep. ad
Corinth.

VI.
Quid sit
Deus in
anima
regnat
per gratiam
hinc regnare
illis esse
tribuens
participatum
Deum in
illuminans,
voluntatem
inflammans,
memoriam
animæ
excitans:

Brevi-

Reibus his verbis eleganter exponit Apost. quid sit regnare Deum perfecte in hominibus: nempe, quod sit omnia in omnibus. Deus Rex est omnium vniuersalis, vnde in illis omnibus est perfectissima, perfectissima & potentiam: quia vero eas est simplicissimum & indiuisibile, totus est in omnibus illis, datus illis esse & proprietates singulis naturae suae conuenientes, vt explicat Theologiae sol D. Tho. Itaque non est hic Rex eminentissimus in ipsis rebus aliquid ab eis sumens, sed datus illis tantum quantum esse bonique continent. Veruntamen non est omnia in omnibus: quia quibusdam esse quoddam tribuit & proprietates, & alijs alias: Caelo praestat incorruptionem verum non seipsum soli lucem, non tantum vitam: splendorem stellis sed nequaquam intellectum: vim refrigerandi fontibus, sed haudquaquam incorruptionem: Oboem floribus sed non splendorem: Cervus accepit ab ea agilitatem, non fortitudinem: Leo fortitudinem sed minime pulchritudinem: Pavo gaudet pulchritudine sed non claritate, &c.

VII. Nuncquid audisti (ignat D. Amb.) quod dicitur homo à Deo creatus secundum animam, ad rationem & similitudinem Dei? quid est hoc? Et tibi declaratum: anima tota est in toto corpore & tota in qualibet eius parte: non est autem in partibus maior: us, nec minor in minoribus: tota in toto. & tota in qualibet parte. Quomodo tota est in istis partibus: quia indiuisibilis est: licet autem tota sit in omnibus partibus, non tamen tota est omnibus illis, quia omnia uia opera non operatur in omnibus illis. Visum operatur in oculis, & non in auribus: auditu in auribus, & non in naribus: olfactum in auribus, & non in lingua gustum in lingua, & non in cerebro organum in cerebro, & non in manibus Ex hoc organum in organo. Anima in suo corpore ubi libet de quo vixi versatus illud. mouens & gubernans dicitur. Sed cum in maioribus corporis suis membris maxime organum & in minoribus minus: sed in minimis tota. Et hoc in maximis tota. Et in hoc iuxta eundem, similis dicitur esse Deo, quia Deus totus est in omnibus operibus, sed in singulis operando in singulis quiddam singuli boni praestat. In quibusdam venustatem vt in floribus, in alijs gustum & saporem sicut in fructibus, in alijs vigorem caeli in incorruptionem, in nonnullis hominibus adest tribuens eis praecellentem sapientiam velut in Salomone, in alijs extremam pulchritudinem velut in Abalone. Veruntamen in Caelo regnare Deum perfecte in regno suo, erit quod totum se tradat omnibus, utque omnia in omnibus. Erunt enim in omnibus.

Primo se dabit totum omnibus, quia sanctorum singulis se vniet, statuens seipsum in anima singularium; velut si sol se adamantini vniet intrinsece: Itaque seipsum tradet, vnum in essentia & Deus in Trinum in personis, omnipotentiam suam, & caelo erit nitatem, gloriam, omnes diuitias, diuinaque omnia in celsitudinem. Secundo: erit omnia in omnibus, quia in omnibus & singulis producet quiddam boni est & Deus produxit in creaturis. Solis pulchritudinem, stellarum splendorum, caelorum incorruptionem, fontium refrigerationem, florum venustatem, doctorum omnium possibilem sapientiam, robor fortium tantum quantum quis potest imaginari. Erunt omnia in omnibus: de quo aliquid diximus in Euangelio de transfiguratione O Beatorum statum, in quo quisque beatorum habebit in se omnes quas creauit Deus perfectio-nes in mundo, & illas quidem perfectiores infinitas, ecce quid sit regnare Deum in regno suo animarum.

VIII. Qua ratione

64
IX. Quid sit regnum reguato

Hae est huius conditio Regis quod se totum tradat ijs, qui sunt de regno suo, & per hoc omnes subditos suos Reges constituit, iuxta illud D. Ioannis: *Fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdotes & regnabimus super terram*: modum miremur loquendi: regnum & regnabimus Verborum videtur improprietas: Etenim Rex ipse regnat in regno, non autem regnum regnat. Hic licet conspiciere qualis sit hic Rex: quia regnare ipsum, nihil aliud est, quam se ipsum regno suo tradere, illudque ita nobile, praecellens reddit & opulentum, vt fieri liceat, regnum eius regnat. Ex his intelliges, quo Deus feruat desiderio conquirendi animarum tuarum regnum, atque in ea regnandi. Domine quo sine desiderio hoc? qua motus intentione tanto hoc studio prosequeris? quia mente sic omnem monisti lapidem veniendo in mundum, paxnas & cruciatus a te horrendos mortemque crucis patiendo? vt hoc animae tuae regnum mihi obtinerem. Quid autem per hoc tibi Domine lucraris? nunquid tua accrescunt bona? augentur diuitiae? vires obrutes maiores? non hoc praeredit, vt lucretur aut recipiat ipse, sed vt tibi tradat & tribuat: natura haec est boni, vt se communiect & infinitam habet inclinationem bonum infinitum, atque immensum communicandi se desiderium. Hoc est quod nostro loquenti modo Dei pectus coagullat: Hoc est quod ijsu mouet & instigat vt quater, cui bona sua & diuitias communiect: velut mulier cui praecopia lactis vbera dilatantur, cuius haec vicia est diligentia vt quater tibi illud recipiat & exuget, sicut fit vei caelulis. Hoc sup.

supposito non à te flagitat, vt te disponas quatenus in te regnet, eumque vt Regem suscipias, vt illi largus tribuas de bonis tuis terrenis, sed vt ab illo recipias bona illius caelestia. diuina eius dona, eaque in tui beneficium. Hac de causa iustè condemnabit seditiosos, qui noluerunt eum recipere in Regem, dixeruntque cum illis *Noluimus huic regnare super nos*: quia tam excellentia dona operique caelestes recipere contempserunt, qualia offerebat illis in illis regnando.

Luc. 19.
24.

X.
Regnat
Deus in
nobis,
nobis ad
salutem.
Pj. 143.
23.

Hæc igitur est propria Deo conditio, venire vt regnet præcisè ad regni sui salutem & incolumitatem. Iure merito potest Palæstina tale regnum beatum proclamare. *Beatus populus, cuius Dominus Deus eius*. His conuenienter optime requirit Propheta ab urbe Hierusalem, vt gaudio tripudiet insolito: *Eccè Rex tuus venit tibi*: est etenim hic Rex verus Deus atque vt talis venit totus tibi Eius aduentus nõ eò dirigitur, vt illi in tribuas, sed ipse tibi sua largiatur dona, gratias, misericordias, seipsum, corpus suum, sanguinè, animam, vitam, merita, Sacramenta. Adest vt lucem intellectui tuo infundat, voluntatem afferat, mundet conscientia, peccata remittat, vulnera reparat, infirmitatem cotroboret, iulq; tibi tribuat cæli regna possidendi. O quis ille Rex, liceret hic repetere discursus quos Dominica tertia Quadragesimæ proposuimus declaranda, duos esse Reges qui totum mundum inter se diuiserunt, Christum & diabolum. O quanta in personis, in præsentibus & operibus differentia Diabolus Tyrannus Rex crudelis, cuius proprium nomen est mors & perditio, testè Iob, quum studio conatur regnū animæ tuæ sibi conquirere & quid agit? perdit, aufert, occidit perdit gratiam, aufert ius ad cælum, vitam occidit spirituales, charitatem ipsi stellas charitorem, dona disperdit spiritus 5 quorum quodlibet toti præponderat naturæ creatæ. Quid egit in prodigo illo, nisi facultates eius quas de Patris sui optimi dono demulerat, consumere, delapidare, deglutire? Heu quam crudelis ille Rex, quam seuerus ille Tyrannus.

Veruntamen hic caelestis Rex venit tibi sua tibi largiturus dona, gratias & seipsum: idque adeo perfectè & integrè, vt si rem diuigentius attendas: cum sit ipse adeo locuples & primogenitus æternitatis, nihil inuenies quod non voluerit tibi prodesse: Angelos suos delinuat tibi custodes, Apostolos prædicatores, doctores tibi magistros, Martyres te confortantes, confessorios te absoluentes, sacerdotes tibi mediatores, sanguinem suum tibi lanæcum, carnem in alimentum,

Sacramenta quæ te viuificent, passionè suam, & tormenta, quæ Patri caelesti offeras in tuorum criminum indulgentiam. audi Apostolum. *Omnia vestra sunt sicut Paulus, sicut Apollo sicut Cephas sicut mundus. sicut vita sicut mors, sicut presentia sicut futura, omnia vestra sunt*. Quis ergo credit o Miserrime mortalium, quod Regi huc in animam tuam deneges ingressum, & sedem hinc Regemque in illam admittas diabolum, qui non aliud quam quod latroni proprium est, agit, furari, mactare, & occidere? Aui & primæ crede veritati. *Fur non venit nisi vt furescat & mactet. Ego perdas. Ego veni vt vitam habeatis, & abundantius habeatis*.

21. Venit tibi. Cum tibi totus veniat, dicit tamen: Dominus his opus habet quia illud ipsum quod accipit, tibi proficit, ut declarat linteam de celo descendens.

Porro non leuis ex prædictis oritur difficultas: si namque Rex hic ea sola mente venit, vt tribuat, qua ratione ingressum suum inchoat denotando necessitatem & iumenta postulando aliena, iubendo illa sibi adduci, & responderi renitentibus: *Dominus huic opus habet*? Numquid illi familiare est quod à me meam requirat animam, intellectum, cor, opera, verba, imo etiã ipsas meas curas, & cogitationes? nunquid à me postulat, vt illi tam perfectè seruiam vt ne minimum quidem in minimo suo præcepto defectum admittat tamque rigorosus in illo perhibetur, vt testetur Apostolus Iacobus, quod licet aliquis omnia seruet vnumque tantum transgrediatur iacturam incurrat omnium, quæ ex aliorum obseruatione, sibi fuerat lucturus? *Quis Iacobus tam legem seruaerit, offendat autem in vno. factus est omnium reus*. Sic ell vt ais, quod petat, veruntamen hoc non sibi, sed tibi tuoque commodo. Nõ quoc fatis mirari verba illa quæ Dominus olim dixit Moyse. *Quis det talæon habere Dentem mentem, vt timeant me. & custodiant vniuersa 12. mandata mea in omni tempore, vt bene sit eis, & filijs eorum in perpetuum*. Perpende adentissimum Dei desiderium: *Quis det*: hæc ea est forma loquendi, quæ desiderium explicat animum & aidentis, quod cordis viscera lauantur. Eo modo desiderium suum Summo David explicauit bibendi aquam de cisterna Be flagrat thleem. *Quis det mibi potum aquæ de cisterna Be*. Deus nobis. Hac simili phrasi peccatoris exposuit an. Rex Iacobus, dum moxitur in peccato Abialou patris deficienda, dolenter nimis loquens filij sui damnatio derisionem.